

Blechy – stálý problém majitelů zvířat

Neznám chovatele, který by se alespoň jednou v životě nesetkal s problémem zblešení psa. Chovatelé se pak rozdělují na ty, co mají z blech panický strach a na ty, kteří tvrdí, že pes bez blechy není pes. Je však nutno zdůraznit, že pro některé psy mohou být blechy vážným zdravotním rizikem (jedná se o psy trpící tzv. alergií na bleší kousnutí).

Abychom mohli s "nepřítelem" úspěšně bojovat, musíme ho důkladně znát: Ze zhruba 130 druhů blech má pro psy význam pouze několik druhů. Jedná se o tzv., **blechu kočičí** (*Ctenocephalides felis*), kterou nacházíme u psů i koček, tzv. **blechu psí** (*Ctenocephalides canis*), která se u psů a koček vyskytuje méně často, ale snadněji přechází na člověka a **blechu lidskou** (*Pulex irritans*), která je v současnosti poměrně vzácná. Dospělá blecha se živí krví, avšak jen malé množství krve je skutečně využito, většinu blecha vyloučí v malých černých výkalech. Tyto výkaly pak nacházíme na povrchu kůže, připomínají nám zrnka máku. Napití blechy stimuluje k páření a kladení vajíček. Celkem naklade blecha na hostitele i do prostředí až 500 vajíček. Rychlost jejich vývoje závisí na podmínkách prostředí, v letních měsících trvá celý vývoj 4–5 týdnů, v zimě déle. Znamená to, že během roku se obvykle vyvine několik generací blech. Hlavním problémem úspěšného boje proti blechám je skutečnost, že větší část života tráví blecha mimo svého hostitele. Vývojová stádia (vajíčka, larvy, kukly) jsou značně odolná vůči nepříznivým vlivům vnějšího prostředí. Při chovu psů v domácnosti dochází dříve nebo později ke kontaminaci prostředí vajíčky, larvami a kuklami.

Takže "nepřítele" známe, **jak s ním bojovat**? Z uvedených skutečností je jasné, že blechy musíme eliminovat ze zvířete i z prostředí. Prostředky proti blechám se dají rozdělit do dvou velkých skupin. První skupinou jsou **prostředky ničící dospělé** (tzv. adulticidy). To je většina známých sprejů, obojků, šamponů, popř. jiných aplikačních forem. Druhou velkou skupinou jsou tzv. **růstové regulátory**, někdy také nazývané bleší antikoncepce. Tyto látky zabraňují vývoji bleších vajíček. Obě skupiny mají své výhody i nevýhody. Mezi hlavní nevýhody látek hubících dospělé patří to, že aby blechu zahubily, musí se s ní dostat do kontaktu. Vzhledem k tomu, že většina blech se vyskytuje mimo hostitele, je to někdy složité – těžko přesvědčíme majitele, že má vystříkat celý byt i se zahradou. Hlavní nevýhodou růstových regulátorů (tzv. tablety proti blechám) je to, že nezabrání blechám, aby se na psovi usadily. Účinná látka koluje v krvi psa, blecha se musí nasát jeho krve, aby se vajíčka, která naklade, dále nevyvíjela. Problémem většiny psů není několik málo blech, které si přinesou z procházky, ale desítky a stovky potomků těchto blech.

Pokud používáme prostředky hubící dospělé, použijeme dlouhodobě působící preparáty (blecha si čas od času na psa musí skočit, aby se nasála krve). Je třeba říct, že šampon není v žádném případě formou, která má dlouhodobější účinnost. Při nákupu takového prostředku se ptejte, jak dlouho působí, těsně před skončením jeho účinnosti aplikaci opakujte. Měli bychom se také snažit, abychom eliminovali blechy z prostředí ať už chemicky (spreje apod.) nebo mechanicky (např. pravidelné vysávání koberců a čalouněného nábytku z míst, kde se zvířata pohybují, snižuje množství vajíček, larev a kukel v prostředí).

Ideálním (ale také dražším) řešením je kombinace všech způsobů boje: požití adulticidů, růstových regulátorů i mechanických způsobů zároveň. Pokud už se rozhodnete proti blechám bojovat na vlastní pěst, je třeba najednou odbléšit všechna zvířata chovaná v domácnosti. Jedna **rada na závěr**: protibleší prostředky je lépe koupit u veterinárního lékaře, který zjistí, kolik máte doma zvířat, zda se vaše zvířata mohou nakazit z okolí, zda zvířata trvale chováte venku a v neposlední míře – kolik chcete do odbléšení zvířat investovat. Podle sdělených informací Vám veterinární lékař doporučí optimální protibleší program.

A na závěr ještě jeden velmi často diskutovaný dotaz: nejčastěji se vyskytující blecha kočičí není sice totožná s blechou lidskou, což jí ale nebrání v tom, že v případě hladovění se dokáže občerstvit i lidskou krví. Můžeme si však být jisti, že nás po "svačině" ihned opustí.